

Arrest

nr. 312 416 van 3 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. DE SCHUTTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 2007.

1.2. Verzoeker dient op 19 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NBMV).

1.3. Verzoeker wordt op 6 november 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 februari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Kamdada, district Jilib, provincie Midden-Juba. Je woonde daar tot jouw vertrek uit Somalië. Je bent moslim en je behoort tot de Ashraf clan, subclan Rer Hussein. Je ging enkele jaren, tot 2019, naar een Koranschool. Nadien hielp je je moeder met het huishouden.

Jouw vader had een winkeltje waar hij voedingswaren verkocht. Omdat hij soms bedreigd werd door Al-Shabaab, en om werk te zoeken, besloot hij in 2019 naar Mogadishu te verhuizen. Je hebt sindsdien niets meer van hem gehoord. Na het vertrek van jouw vader, begon jouw broer A. alcohol te verkopen. Jij hielp hem daar af en toe bij door de alcohol te gaan leveren bij mensen thuis.

Op een dag in mei 2021 kwamen leden van Al-Shabaab naar jouw huis. Ze verdachten jullie ervan alcohol te verkopen en wilden dat jullie met hen samenwerkten. Ze arresteerden jullie en hielden jullie een week vast in de gevangenis.

Op een dag in december 2021 liep je samen met je broer op straat, toen jullie werden tegengehouden door Al-Shabaab. Jouw broer, die alcohol bij had, probeerde weg te lopen maar werd doodgeschoten. Jij raakte bewusteloos en je werd even later wakker in een gevangenis, met letsels aan jouw been en een gebroken hand. Je slaagde erin om tijdens de nacht uit die gevangenis te ontsnappen. Je ging eerst naar huis, en daarna ging je direct met jouw oom Faisal naar Jilib.

Nadat je eerst verzorgd werd in Jilib, reisde je op 11 januari 2022 samen met jouw oom meteen door naar Ethiopië. Jullie reisden daarna verder via Soedan naar Libië. Daar werd jij vier maanden vastgehouden en geslagen door de smokkelaars. Jouw oom werd toen gedood. Hierna kon je verder reizen via Italië en Frankrijk naar België, waar je aankwam op 17 oktober 2022. Je diende op 19 oktober 2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat je 15 jaar was bij aankomst in België en dat je geboren bent op 1 januari 2007.

Ter ondersteuning van jouw verzoek leg je de volgende documenten neer: een medisch attest van Fedasil opgesteld op 23 oktober 2023 dat enkele littekens en een mobilisatiebeperking aan jouw rechterpols attesteert; een psychologisch attest opgesteld door psychotherapeute i.o. D.L.A. op 21 september 2023; een formulier van Restoring Family Links van het Rode Kruis opgesteld op 20 september 2023.

Bij terugkeer naar Somalië vrees je gedood te worden door Al-Shabaab. Ook vrees je terug te keren omdat je niet weet waar jouw ouders zijn, van wie je sinds je vertrek niets meer hebt gehoord.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je bent in België namelijk aangekomen als niet-begeleide minderjarige en je legt bovendien een psychologisch attest neer. In het attest staat beschreven dat je opgevolgd wordt door psychotherapeute in opleiding D.L.A.. Hierin wordt melding gemaakt van PTSD, nachtmerries, boosheid, verdriet, geheugen en concentratieproblemen, depressie en een ernstig verstoord basisvertrouwen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst. Er werden jouw tijdens jouw persoonlijk onderhoud twee pauze gegeven en er werd jou gezegd dat je steeds om een extra pauze mocht vragen (zie CGVS, p. 4). Bij aanvang van het persoonlijke onderhoud, alsook na iedere pauze, werd jou gevraagd hoe het met je ging, waarop je telkens verklaarde dat het oké ging (zie CGVS, p. 2, 11, 17). Uit de door jou neergelegde attesten en uit jouw verklaringen blijkt echter nergens dat je niet in staat zou zijn om de procedure tot internationale bescherming te begrijpen en hieraan deel te nemen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, 5 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, 5 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, g 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, 55 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, 5 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, g 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, g 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, 5 1, eerste lid vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, 5 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande je bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4) blijkt uit het geheel van de door jouw afgelegde verklaringen en de door jouw voorgelegde stukken duidelijk dat je niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je de laatste jaren voor jouw vertrek in het dorp Kamdada in het district Jilib van de provincie Midden-Juba hebt verbleven. Je bent wel op de hoogte van de aanwezigheid van Al-Shabaab, van enkele clans in jouw regio en van periodes van droogte tot 2015, maar jouw verklaringen over latere periodes van droogtes, over de (geografische) omgeving, over (lucht)aanvallen, en over overstromingen in de regio weten niet te overtuigen. Het is belangrijk om aan te

stippen dat het CGVS steeds rekening heeft gehouden met jouw nog jonge leeftijd, namelijk vijftien jaar op het moment van jouw vertrek en zestien jaar op het moment van het persoonlijk onderhoud. Echter, zelfs rekening houdend met jouw jonge leeftijd, komt het CGVS tot de conclusie dat jouw verklaringen te gebrekkig en te weinig doorleefd zijn om aannemelijk te maken dat je tot januari 2022 in Kamdada, Midden-Juba, hebt verbleven.

In de eerste plaats merkt het CGVS op dat jouw verklaringen over jouw dorp en de omgeving niet konden overtuigen. Wanneer je wordt gevraagd om je dorp te beschrijven en te helpen inbeelden hoe dit dorp eruit ziet, kom je niet verder dan te stellen dat er één moskee, een Koranschool en een apotheek zijn, dat sommige inwoners landbouwers zijn en sommige vee hebben (zie CGVS, p. 14). Deze verklaring is zodanig beknopt dat ze voor ieder Somalisch dorp kan gelden. Wanneer je wordt gevraagd om de omgeving te beschrijven, stel je enkel, opnieuw zeer algemeen, dat er gras is dat groen wordt als het regent (ibid.). Wanneer je vervolgens gevraagd wordt om nog iets meer te vertellen over de regio, herhaal je jouw vorige verklaringen over jouw dorp en voeg je enkel toe dat er ook een pomp is voor de banden (ibid.). Dat je niet in meer detail kan beschrijven hoe jouw dorp en de omgeving eruit zien, doet reeds in sterke mate twifelen aan jouw verklaringen dat je op die plek opgroeide en woonde totdat je vijftien jaar oud was.

Ook over de specifieke plaatsen die in de omgeving van Kamdada te vinden zijn, blijken jouw verklaringen beperkt. Je stelt dat de stad Jilib ten noorden van Kamdada ligt (zie CGVS, p. 5), terwijl dit volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ten oosten ligt (zie kaarten toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer je gevraagd wordt welke dorpen er aan jouw kant van de rivier liggen, dus aan de kant van Kamdada, som je een aantal dorpen uit de regio op en plaats je hen in de vier windrichtingen (zie CGVS, p. 14). Echter kloppen de windrichtingen die jij noemt niet (je plaatst Qalaayiyow in het oosten maar dit ligt in het zuiden, je plaatst Balado Raxma in het westen maar dit ligt in het noord-oosten, je plaatst Shidaad in het zuiden maar dit ligt in het westen, etc.), noch liggen alle dorpen die je opsomt aan de kant van Kamdada. Wanneer jou naar twee plaatsen wordt gevraagd die vlakbij Kamdada liggen maar die je niet zelf opnoemde, blijkt dat je daarvan nog nooit hebt gehoord (ibid.). Dat je een aantal dorpen opsomt en ze in de (foute) windrichtingen plaatst, zonder dat jou hiernaar gevraagd wordt, en dat je niet de plekken kent waarnaar je specifiek wordt gevraagd en die net buiten Kamdada liggen, geeft jouw verklaringen een ingestudeerd karakter. Wanneer je naar de rivier gevraagd wordt, plaats je die bovendien foutief in het noorden (zie CGVS, p. 14) en stel je dat de huizen op twintig of dertig minuten van de huizen vandaan liggen (zie CGVS, p. 16), hoewel op de kaarten te zien is dat Kamdada vlak tegen de rivier aan ligt, die ten zuidoosten van het dorpje stroomt. Jouw verklaringen over de geografische omgeving van Kamdada weten allerminst te overtuigen dat jij daar al die jaren zou hebben gewoond.

Ook over jouw reisweg binnen Somalië weet je niets te vertellen. Je stelt dat je met de auto naar Ethiopië bent gereisd (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 19/10/2022, p. 4). Je stelt dat je van Kamdada naar Jilib ging en van daar naar Ethiopië (zie CGVS, p. 10). Wanneer je gevraagd wordt langs welke plaatsen je reisde, stel je dat je ziek was toen je reisde en je er niets meer van herinnert (zie CGVS, p. 15). Je zou nochtans verschillende provincies zijn moeten doorgereisd en eventueel enkele grote steden hebben gepasseerd op weg naar Ethiopië (zie kaarten toegevoegd aan het administratief dossier). Dat je geen enkele plek kan noemen op jouw reisweg, doet twifelen aan jouw verklaringen dat je in januari 2022 met de auto van Jilib naar Ethiopië bent gereisd.

Ook over impactvolle zaken die zich in de regio hebben voorgedaan op het moment dat jij daar volgens jouw verklaringen verbleef, weet je slechts zeer weinig te vertellen.

Zo blijkt je niet op de hoogte van de overstromingen waarmee jouw district soms te maken kreeg. Wanneer jou hiernaar gevraagd wordt, stel je dat je enkel over één overstroming hebt gehoord die in Beledweyne plaatsvond (zie CGVS, p. 15), een stad die in een andere provincie ligt en zelfs aan een andere rivier, namelijk de Shabelle en niet de Juba (zie kaart in administratief dossier). Wanneer jou gevraagd wordt of de rivier soms in jouw regio overstroomde, verklaar je vaagweg dat er soms een beetje water naar buiten kwam als het hevig regende (zie CGVS, p. 16). Wanneer je gevraagd wordt wat de mensen deden als er teveel water was, leg je uit dat het water niet tot aan de huizen kwam (zie CGVS, p. 16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, kreeg jouw district de laatste jaren echter regelmatig te maken met overstromingen, en zeker in delen van de stad Jilib en de dorpen die langs de rivier liggen, zoals het geval is bij jouw beweerde dorp. Wanneer jou later, na een pauze, opnieuw de kans wordt gegeven iets meer te vertellen over overstromingen in jouw district, stel je dat je er niets van herinnert omdat je vaak vergeet (zie CGVS, p. 18). Echter, gezien er gepolst wordt naar gebeurtenissen die een impact zouden hebben gehad op jouw dagelijkse leven en jou niet gevraagd wordt naar een abstracte feitenkennis, kan verwacht worden dat je je toch nog iets herinnert van overstromingen in de regio waar jij zelf gewoond zou hebben. Wanneer je geconfronteerd wordt met het gegeven dat de Juba rivier toch regelmatig overstroomt, verwijst je terug naar Beledweyne en stel je vaagweg dat de rivier telkens overstroomt, in tegenstelling tot wat je eerder beweerde

(ibid.). Je blijft het antwoord verschuldigd wanneer gevraagd wordt welke dorpen er last van hadden (ibid.). Dat je geen concrete informatie kan geven over de overstromingen in jouw regio, en in de plaats daarvan verwijst naar een stad die op 700 kilometer van jouw dorp verwijderd is, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over jouw verblijf in district Jilib.

Ook over de droogtes waarmee jouw regio te kampen had de jaren voor jouw vertrek, ben je opvallend weinig op de hoogte. Je stelt dat er wel droogtes waren geweest, waarbij jullie weinig te eten hadden, maar je plaatst deze droogtes in 2012 of 2015 en je stelt dat er nadien geen grote droogtes meer waren geweest (zie CGVS, p. 15). Hoewel je stelt dat er soms tekort was aan water of voedsel, concretiseer je dit niet, en stel je dat er na 2015 geen droogtes waren waarbij dieren zijn overleden (ibid.). Nochtans vonden er volgens informatie in 2016/2017, 2019 en in 2021 nog grote droogtes plaats in jouw regio. Dat je hier niet meer over verteld, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen dat je in een landbouwersdorpje woonde tot jouw vertrek begin 2022.

Tenslotte blijf je ook niet op de hoogte van de veiligheidsincidenten die plaatsvonden in jouw regio toen jij daar volgens jouw verklaringen woonde. Wanneer je gevraagd wordt of er soms tegen Al-Shabaab gevochten werd in jouw regio, stel je dat je geen gevechten zag en dat enkel de clans soms tegen elkaar vochten (zie CGVS, p. 16). Wanneer je vervolgens wordt gevraagd of je dan soms over gevechten tegen Al-Shabaab hoorde, stel je dat je slechts over één luchtaanval hebt gehoord via de BBC. Je weet echter niet waar of wanneer dit gebeurde (zie CGVS, p. 17). Wanneer je daarna wordt gevraagd of er daar dan regelmatig luchtaanvallen waren, stel je dat je expliciet maar over één hebt gehoord, niet over twee (zie CGVS, p. 18). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, vonden er de laatste jaren in en rondom Jilib stad echter meerdere keren per jaar luchtaanvallen plaats, vooral door de VS. Bij die aanvallen kwamen al regelmatig leden van Al-Shabaab om het leven, maar raakten ook soms burgers (dodelijk) gewond. Wanneer je geconfronteerd wordt met deze informatie, blijf je vasthouden aan je verklaring dat je er nooit iets van hebt gehoord (ibid.). Ook van andere soorten gevechten herinner je je niets (ibid.), hoewel die ook in jouw regio hebben plaatsgevonden. Dat jij daar niets van gemerkt of gehoord zou hebben, hoewel je stelt in een dorpje vlakbij Jilib stad te hebben gewoond, is niet aannemelijk. Jouw verklaringen hierover doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw bewering dat je al die jaren in Kamdada, Jilib, zou hebben gewoond.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Kamdada, in district Jilib, gelegen in de regio Midden-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Kamdada hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Het CGVS dient daarbij op te merken dat je, door geen zicht te geven op jouw eigen recente herkomst, je ook geen zicht geeft op de werkelijke verblijfplaatsen van jouw familie.

Je stelt dat je sinds jouw vertrek geen contact meer hebt met jouw familie. Jouw voogd legt uit dat jullie een zoektocht hebben opgestart via Restoring Families van het Rode Kruis (zie CGVS, p. 7) en legt hier een formulier van neer waarin je toestemming geeft om persoonlijke data van jou te delen en/of publiceren. Noch uit dit document, noch uit jouw verklaringen blijkt welke stappen het Rode Kruis hiervoor zal ondernemen of welke resultaten zij hebben behaald. Daarnaast blijkt dat jouw nicht S. in België woont en al enkele stappen zou hebben ondernomen om het contact met jouw familie te herstellen (zie CGVS, p. 7). Je stelt dat jouw nicht tot dusver geen resultaten heeft geboekt. Je legt echter niet uit wat jij zelf concreet al gedaan hebt om terug contact te zoeken, behalve door mensen aan te spreken (zie CGVS, p. 8 + 19). Uit jouw verklaringen blijkt dan ook niet dat jij zelf al alle mogelijke stappen hebt ondernomen, wat doet twijfelen aan een gebrek aan contact. Bovendien zijn jouw verklaringen over de verdwijning van jouw vader weinig aannemelijk. Je stelt dat hij in 2019 besloot om naar Mogadishu te gaan en dat jullie sindsdien niets meer van hem hebben vernomen (zie CGVS, p. 9). Jouw moeder had zijn gsm nummer wel maar zou niet gezegd hebben of ze jouw vader nog heeft gebeld (zie CGVS, p. 19). Het is niet geloofwaardig dat jouw vader zijn vrouw en kinderen alleen zou hebben achtergelaten in een dorp gecontroleerd door Al-Shabaab en zonder inkomsten. Bovendien verklaarde je bij aankomst in België nog dat jouw vader jouw reis heeft betaald (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 19/10/2022, p. 4). Gezien je vertrok begin 2022, kan er weinig geloof worden gehecht aan jouw verklaring dat je sinds 2019 niets meer hebt vernomen van je vader. Het CGVS dient dan ook te besluiten dat jij bij terugkeer wel nog over een familiaal netwerk beschikt dat je kan opvangen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, g 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia — Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

Je werd zowel in het begin als in de loop van het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 06/11/2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (zie CGVS, p. 4 + 18). Ook werd je uitdrukkelijk geconfronteerd met de opvallende elementen in jouw verklaringen en werd jou de kans geboden om deze lacunes te verklaren (zie CGVS, p. 18). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat je een andere herkomstregio zou hebben of jouw regio al eerder zou hebben verlaten op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen. Nadat je hiermee wordt geconfronteerd, hou je vast aan jouw eerdere verklaringen dat je jouw regio twee jaar geleden hebt verlaten en dat je van nergens anders afkomstig bent, maar dat je al veel zaken bent vergeten (ibid).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS je uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De overige documenten die je neerlegt zijn niet van die aard dat ze iets veranderen aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het medisch attest opgesteld door Fedasil op 23 oktober 2023, stelt het CGVS vast dat uit dit attest enkel kan worden afgeleid dat je littekens hebt en een mobilisatiebeperking aan je pols, niet waar, in welke omstandigheden of door wiens toedoen je dit hebt opgelopen. Dit attest kan bovenstaande appreciatie dus niet wijzigen. Wat betreft het psychologische attest opgesteld door psychotherapeute Dewulf Leiva Ann, dient te worden opgemerkt dat uit dit attest niet blijkt dat jouw psychologische problematiek van een dermate grote ernst is dat er vervolging uit zou voortvloeien bij terugkeer naar Somalië of dat je niet opnieuw zou kunnen deelnemen aan het dagelijkse leven waar je bent opgegroeid. Bovendien dient te worden vastgesteld dat Dewulf Leiva Ann zich in dit attest identificeert als psychotherapeute in opleiding en dat zij niet is ingeschreven op de officiële lijst van de Psychologencommissie, gezien zij niet teruggevonden kan worden in de online database beschikbaar via [https:// www.compsy.be/psychologist/search](https://www.compsy.be/psychologist/search). Het attest is duidelijk opgesteld op basis van jouw eigen verklaringen. Uit het attest blijkt daarenboven niet op basis waarvan een complexe diagnose als PTSD bij jou werd vastgesteld. Bijgevolg ontbreekt het voorgelegde attest aan bewijswaarde.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd je de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 09/11/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/6 en 57/1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat "verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel, en tenslotte zal hij argumenteren dat zelfs indien er twijfel zou bestaan over zijn recent vertrek uit Kamdada, hij toch van deze streek afkomstig is. In de lijn daarmee zal hij argumenteren waarom hij dan ook nood heeft aan internationale bescherming"

Verzoeker gaat in op de motieven in de bestreden beslissing, aangaande zijn beschrijving van zijn dorp. Hij benadrukt dat een apotheek geenszins een stereotiepe beschrijving is, die voor elk dorp in Somalië geldt. Ook groen gras is niet vaak voorkomend in een land dat vaak te kampen heeft met droogte. Verder geeft hij aan dat, indien verweerder meer informatie wilde, hij hierop diende aan te dringen.

Verzoeker gaat verder in op de motieven in de bestreden beslissing, dat de kennis over zijn regio ingestudeerd is. Verzoeker betwist dit en stelt: *"Hij kent wel degelijk én spontaan een hele reeks dorpen die bij hem in de buurt liggen. Het klopt dat de windrichtingen geregeld foutief worden gesitueerd maar ook dit is relatief:*

- verweerder stelt dat Jilib niet ten noorden maar ten oosten van Kamdada ligt. Dit is voor discussie vatbaar: een blik op een detailkaart (<https://mapcarta.com/somalia/map> – stuk 3) leert dat men vanuit Kamdada

inderdaad eerst noordelijk langs de rivier Juba moet reizen alvorens in Maangyagaabo een brug over de Juba te kunnen nemen, waarna men in oostelijke richting verder reist naar Jilib. Het antwoord van verzoeker is dus niet zomaar fout te noemen

- idem voor Shidad, dat verzoeker in het zuiden plaatst terwijl het volgens verweerder ten westen van Kamdada ligt. Een blik op de kaart leert dat Shidad ten zuidwesten van Kamdada ligt zodat west en zuid allebei even (on)juist zijn.

- De andere “fouten” van verzoeker zijn triviaal: Qalaayiyuow en Balado Raxma worden in de foute windrichting geplaatst door verzoeker, maar die kan zich ook gewoon vergissen. Verzoeker herinnert eraan dat hij nooit enige scholing heeft gehad maar dit wordt kennelijk niet in rekening gebracht door verweerder

- Verzoeker werd met twee plaatsen geconfronteerd: Faragurow en Kablaandi. Het blijken geen dorpsnamen te zijn maar respectievelijk een hospitaal in de buurt en een “populated place”, volgens het administratief dossier van verweerder. Het is volstrekt niet duidelijk wat dit betekent, en in het administratief dossier wordt ook geen verdere 6 toelichting gegeven. Faragurow blijkt een hospitaal te zijn maar het is niet objectiveerbaar dat verzoeker geacht is om dit te weten.

- Verzoekers stelling dat “de huizen op twintig of dertig minuten van de huizen vandaan liggen” is niet duidelijk, en kan dan ook evenmin tegen verzoeker worden gebruikt”

Verzoeker gaat in op de motieven in de bestreden beslissing, aangaande zijn reisweg en benadrukt zijn staat van shock en zijn verwondingen op dat ogenblik.

Verzoeker gaat verder in op de motieven in de bestreden beslissing, aangaande de overstromingen, de droogte en de veiligheidsincidenten, waarbij hij de vaststellingen in de bestreden beslissing tracht uit te klaren of te verduidelijken.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel en benadrukt als volgt:

“- Dat hij Somalië heeft verlaten op de leeftijd van amper 14-15 jaar

- Dat hij nooit naar school is gegaan en nauwelijks kan lezen en schrijven

- Dat hij door het vertrek van zijn vader in 2019 op twaalfjarige leeftijd samen met zijn broer als kostwinner voor zijn gezin moest werken, en dan nog aan illegale activiteiten waarbij de kans om betrappt te worden aanzienlijk was nu verweerder niet betwist dat Al Shabab zijn regio controleerde en dat het gebruik en zeker de verkoop van alcohol door Al Shabab strikt verboden is. (verweerder twijfelt weliswaar aan het feit dat verzoekers vader in 2019 is vertrokken, maar ook dit lijkt een te streng oordeel: verzoeker geeft zelf aan dat hij verbaasd is dat hij niets meer van zijn vader hoorde waardoor zijn vermoeden dat zijn vader overleden is niet louter denkbeeldig voorkomt, daar waar verweerder verwijst naar verzoekers verklaring in de fiche “niet begeleide minderjarige vreemdeling” volgens dewelke verzoekers vader zijn reis bekostigd heeft, betwist verzoeker dat hij dit gezegd heeft. De MINTEH-fiche heeft als voornaamste doel om de identiteitsgegevens te registreren, niet om het vluchtrelaas te reconstrueren) en wordt afgenomen zonder dat verzoeker in het bijzijn was van zijn voogd of advocaat. Er is geen controle mogelijk over de correctheid van de vertaling door de tolk en er blijkt niet – in tegenstelling tot de verhoren bij DVZ en verweerder zelf – dat de inhoud ervan achteraf ter controle aan verzoeker werd voorgelegd. Verzoeker heeft doorheen zijn andere verhoren consistent verklaard dat zijn vader al sinds 2019 afwezig is, zodat uit de ene verklaring in de MINTEH fiche geen doorslaggevende conclusies mogen worden getrokken – in dezelfde zin zie RvV 301.464 van 13.02.2024)

- Dat hij gezien heeft hoe zijn broer werd doodgeschoten bij een vluchtpoging

- Dat hij werd opgesloten en daarbij werd mishandeld, onder meer zijn hand werd gebroken

- Dat hij in allerijl is kunnen vluchten en dat hij onderweg in de woestijn honger en dorst heeft geleden, in Libië maandenlang werd opgesloten en folteringen moest ondergaan (zie en zijn oom zag gedood worden omdat die niet genoeg kan betalen om verdergesmokkeld te worden

- Dat hij alleen in België is aangekomen, met een gebroken pols, en hier geen familiaal netwerk heeft, behalve een nicht die hij op voorhand nooit had gezien

- Dat hij er tot zijn wanhoop niet in slaagt om contact te vinden met zijn familie”

Verzoeker benadrukt zijn psychologische kwetsbaarheid, waarmee de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden. Ook met zijn jonge leeftijd werd onvoldoende rekening gehouden.

Verzoeker zet ten slotte uiteen dat de betwisting van de recente regio van herkomst de commissaris-generaal er niet van ontslaat om zijn nood aan internationale bescherming te evalueren in functie van een terugkeer naar het dorp Kamdada, vanwaar hij oorspronkelijk afkomstig is.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift de aanstelling van de voogd, evenals een print van de regiokaart van “mapcarta.com” toe.

3. Aanvullende nota's

Verzoeker maakt op 2 juli 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij een psychologisch attest, evenals een schrijven van de vervolgschoolcoach voegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas

ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. De Raad benadrukt dat inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening dient te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), dat luidt als volgt: *“Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”* Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn). Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt: *“Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”* Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt: *“Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”* Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind worden meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een minderjarige niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat de minderjarige zou lopen, ongeacht de vrees van de minderjarige. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van de minderjarige - zoals de familiale

achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van de minderjarige en het effect van de schade op de minderjarige verergeren (UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009", § 11-12).

5. De beoordeling

5.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen hierover en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio, rekening houdend met zijn profiel.

5.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming een medisch attest overgemaakt, opgesteld door Fedasil op 23 oktober 2023, ter attestering van opgelopen litteken en een mobilisatieprobleem aan de pols. Tevens heeft verzoeker een attest neergelegd, ter attestering van zijn psychologische problematiek. Verzoeker heeft, met name, een attest van psychotherapeute neergelegd. Bij aanvullende nota heeft verzoeker nog een bijkomend psychologisch attest overgemaakt, ditmaal van een (erkend) psycholoog. De Raad dient vast te stellen dat beide attesten slechts zeer summier zijn. Zoals de commissaris-generaal terecht vaststelde, vermeldt het attest van de psychotherapeute geenszins op grond waarvan een diagnose van PTSS kon worden vastgesteld, laat staan dat dit attest meer duidelijkheid verschaft omtrent de context en omvang van de problematiek. De Raad heeft begrip voor het door verzoeker opgeworpen argument dat er sprake is van een lange wachttijd voor consultaties bij psychologen, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het attest afkomstig is van een psychotherapeute, die niet is ingeschreven op de officiële lijst van de Psychologencommissie. Het bij aanvullende nota gevoegde psychologisch attest dd. 27 juni 2024 werd wel opgesteld door een (erkend) psychologe. In dit attest wordt evenwel enkel geattesteerd dat verzoeker eenmaal op intake is gekomen op 5 april 2024 en vervolgens nog één keer op 19 april 2024, zodat de psychologe nog niet over voldoende informatie beschikt om een uitgebreide verslaggeving te delen. De psychologe heeft aangegeven dat verzoeker niet is komen opdagen op de vervolgafspraken en dat hij de volgende week opnieuw een vervolgspraak heeft. Ter terechtzitting gevraagd of verzoeker naar de vervolgspraak is gegaan, antwoordde verzoeker negatief.

5.1.3. In deze benadrukt de Raad dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar (geestelijke) gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen (psychische) aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel.

5.1.4. Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan de neergelegde attesten, voor wat betreft de oorzaak en omstandigheden van de littekens en de psychologische problematiek slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven en dat dit stuk steeds moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

5.1.5. Dat verzoeker littekens heeft en een zekere psychologische kwetsbaarheid kent, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geven de attesten geen uitsluitel over de specifieke oorzaak of context van verzoekers problemen. Uit de attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers lichamelijke en psychische problemen en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor zijn problemen.

5.1.6. Evenmin kan uit het bijgebrachte psychologisch attest worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op

een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. De Raad herhaalt dat zowel het attest van de psychotherapeute als het attest van de psychologe zeer summier zijn. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt ook niet dat verzoeker niet in staat was zijn verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoeker kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoekers psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoeker volwaardige verklaringen kon afleggen. Door in het verzoekschrift zijn psychologische kwetsbaarheid te benadrukken, werpt verzoeker geen nieuw licht op deze beoordeling.

5.1.7. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat de kennis van verzoeker over (i) zijn dorp en omgeving; (ii) de overstromingen in zijn district; (iii) de periodes van droogte na 2015 en (iv) de veiligheidsincidenten incoherent, onjuist en gebrekkig, dan wel ingestudeerd zijn. Het motief in de bestreden beslissing aangaande de kennis van de reisweg in Somalië wordt door de Raad als overtollig beschouwd. Aangezien verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

5.1.8. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift, ter verschoning van zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst, dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn specifiek profiel. Hij benadrukt zijn jonge leeftijd – verzoeker was ongeveer vijftien jaar bij zijn vertrek uit Somalië en thans nog maar zeventien jaar – en zijn ongeschooldheid. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een jongeman met dergelijk profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad verwijst naar zijn uiteenzetting in de voorgaande punten aangaande verzoekers psychologische kwetsbaarheid. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij door zijn psychische kwetsbaarheid geen doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent eenvoudige, direct waarneembare zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Er liggen geen stukken voor, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een medisch vastgestelde geheugenproblematiek, die hem niet langer zou toelaten om verklaringen af te leggen over zijn leefwereld. De Raad is zich terdege bewust van verzoekers jonge leeftijd, doch er dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar waarom zijn jonge leeftijd de vaststellingen in de bestreden beslissing kunnen verschonen. Van een jongeman van verzoekers leeftijd – vijftien jaar bij zijn vertrek en bijna zeventien jaar bij zijn persoonlijk onderhoud – kan worden verwacht dat hij een meer doorleefd en correct beeld schept van zijn directe leefomgeving. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook dat de *protection officer* verzoeker heeft gehad voor verzoekers leeftijd, waarbij ook bijkomende vragen werden gesteld, teneinde te trachten meer verduidelijking of details te bekomen in verzoekers verklaringen. Tevens heeft de *protection officer* verzoeker geconfronteerd met landeninformatie die niet strookten met de verklaringen van verzoeker, teneinde hem de mogelijkheid te bieden hierop te repliceren (zie NPO, p. 17-18). Door louter zijn leeftijd te benadrukken, blijft verzoeker in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal onredelijke verwachtingen koesterde, rekening houdend met zijn jonge leeftijd. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt zo ook niet dat er geen verregaande aardrijkskundige, geschiedkundige of politieke kennis werd verwacht. Wel wordt van verzoeker verwacht dat hij een concreet en doorleefd beeld kan schetsen van de alledaagse elementen van zijn leefwereld. Het betreffen elementen waar iemand, die verklaart zijn gehele leven aldaar te hebben gewoond, kan worden geacht een voldoende kennis over te hebben. Ook een gebrek aan scholing vormt geen afdoende verantwoording voor de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad benadrukt verder dat ongeschooldheid ook niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoeker verklaarde dat hij enkele jaren naar de Koranschool is gegaan en dat hij, tezamen met zijn broer, alcohol rondbracht naar klanten (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 6 en 12). Er kan aldus van worden uitgegaan dat verzoeker geen volstrekt geïsoleerd bestaan leidde en wel degelijk in contact kwam met andere mensen. Verzoeker verklaart ook niet waarom de persoonlijke omstandigheden die hij aanhaalt, zouden maken dat hij niet langer in staat is om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst.

5.1.9. Wat betreft de motieven aangaande verzoekers directe en ruimere leefwereld, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: *“In de eerste plaats merkt het CGVS op dat jouw verklaringen over jouw dorp en de omgeving niet konden overtuigen. Wanneer je wordt gevraagd om je dorp te beschrijven en te helpen inbeelden hoe dit dorp eruit ziet, kom je niet verder dan te stellen dat er één moskee, een Koranschool en een apotheek zijn, dat sommige inwoners landbouwers zijn en sommige vee hebben (zie CGVS, p. 14). Deze verklaring is zodanig beknopt dat ze voor ieder Somalisch dorp kan gelden.*

Wanneer je wordt gevraagd om de omgeving te beschrijven, stel je enkel, opnieuw zeer algemeen, dat er gras is dat groen wordt als het regent (*ibid.*). Wanneer je vervolgens gevraagd wordt om nog iets meer te vertellen over de regio, herhaalt je jouw vorige verklaringen over jouw dorp en voeg je enkel toe dat er ook een pomp is voor de banden (*ibid.*). Dat je niet in meer detail kan beschrijven hoe jouw dorp en de omgeving eruit zien, doet reeds in sterke mate twijfelen aan jouw verklaringen dat je op die plek opgroeide en woonde totdat je vijftien jaar oud was.

Ook over de specifieke plaatsen die in de omgeving van Kamdada te vinden zijn, blijken jouw verklaringen beperkt. Je stelt dat de stad Jilib ten noorden van Kamdada ligt (zie CGVS, p. 5), terwijl dit volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ten oosten ligt (zie kaarten toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer je gevraagd wordt welke dorpen er aan jouw kant van de rivier liggen, dus aan de kant van Kamdada, som je een aantal dorpen uit de regio op en plaats je hen in de vier windrichtingen (zie CGVS, p. 14). Echter kloppen de windrichtingen die jij noemt niet (je plaatst Qalaayiyow in het oosten maar dit ligt in het zuiden, je plaatst Balado Raxma in het westen maar dit ligt in het noord-oosten, je plaatst Shidaad in het zuiden maar dit ligt in het westen, etc.), noch liggen alle dorpen die je opsomt aan de kant van Kamdada. Wanneer jou naar twee plaatsen wordt gevraagd die vlakbij Kamdada liggen maar die je niet zelf opnoemde, blijkt dat je daarvan nog nooit hebt gehoord (*ibid.*). Dat je een aantal dorpen opsomt en ze in de (foute) windrichtingen plaatst, zonder dat jou hiernaar gevraagd wordt, en dat je niet de plekken kent waarnaar je specifiek wordt gevraagd en die net buiten Kamdada liggen, geeft jouw verklaringen een ingestudeerd karakter. Wanneer je naar de rivier gevraagd wordt, plaats je die bovendien foutief in het noorden (zie CGVS, p. 14) en stel je dat de huizen op twintig of dertig minuten van de huizen vandaan liggen (zie CGVS, p. 16), hoewel op de kaarten te zien is dat Kamdada vlak tegen de rivier aan ligt, die ten zuidoosten van het dorpje stroomt. Jouw verklaringen over de geografische omgeving van Kamdada weten allerm minst te overtuigen dat jij daar al die jaren zou hebben gewoond."

Verzoeker tracht de gedane vaststellingen te nuanceren, doch slaagt er niet in hier in een ander licht op te werpen. Dat een apotheek en groen gras geen vaak voorkomende elementen in een Somalisch dorp zouden zijn, doet geen afbreuk aan het gebrek aan gedetailleerde verklaringen over verzoekers dorp. Er kan worden verwacht dat verzoeker meer doorleefd en meer gedetailleerd kan verklaren over deze elementen uit zijn dorp, al was het maar een concrete beschrijving van hoe deze elementen eruit zien. Niettegenstaande dat de *protection officer* heeft gevraagd of verzoeker de omgeving rond zijn dorp kon beschrijven en of hij nog meer kon vertellen over het dorp, bleef verzoeker in gebreke om meer details te verschaffen. Aangezien hij verklaarde vijftien jaar in zijn dorp te hebben gewoond, kan worden verwacht dat hij een meer uitgebreide beschrijving hiervan zou kunnen verschaffen, *quod non in casu*. Ook kan worden verwacht dat hij bekend zou zijn met de plaatsen vlakbij zijn dorp. Dat dit geen dorpen, maar respectievelijk een hospitaal en een "populated place" zijn, doet hieraan geen afbreuk. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat het ongevraagd plaatsen van (verder gelegen) dorpen in de windrichtingen een ingestudeerd karakter heeft. Dat de fouten in de windrichtingen triviaal of voor discussie vatbaar zouden zijn, doen geen afbreuk aan het ingestudeerd karakter ervan. De Raad wijst er bovendien ook op dat verzoeker verkeerdelijk aangaf dat de huizen op een half uur van de rivier lagen, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat Kamdada vlak tegen de rivier ligt. Verzoeker verduidelijkt niet waarom zijn verklaringen dienaangaande niet duidelijk zouden zijn en daarom niet tegen hem zouden mogen worden gebruikt. Verzoeker verklaarde duidelijk dat de rivier ver verwijderd ligt van de huizen (zie NPO, p. 16).

5.1.10. Wat betreft de impactvolle zaken die zich in verzoekers regio hebben voorgedaan, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers verklaringen hierover geenszins overtuigen. De commissaris-generaal stelde zo terecht vast dat: "Zo blij je niet op de hoogte van de overstromingen waarmee jouw district soms te maken kreeg. Wanneer jou hiernaar gevraagd wordt, stel je dat je enkel over één overstroming hebt gehoord die in Beledweyne plaatsvond (zie CGVS, p. 15), een stad die in een andere provincie ligt en zelfs aan een andere rivier, namelijk de Shabelle en niet de Juba (zie kaart in administratief dossier). Wanneer jou gevraagd wordt of de rivier soms in jouw regio overstroomde, verklaar je vaagweg dat er soms een beetje water naar buiten kwam als het hevig regende (zie CGVS, p. 16). Wanneer je gevraagd wordt wat de mensen deden als er teveel water was, leg je uit dat het water niet tot aan de huizen kwam (zie CGVS, p. 16). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, kreeg jouw district de laatste jaren echter regelmatig te maken met overstromingen, en zeker in delen van de stad Jilib en de dorpen die langs de rivier liggen, zoals het geval is bij jouw beweerde dorp. Wanneer jou later, na een pauze, opnieuw de kans wordt gegeven iets meer te vertellen over overstromingen in jouw district, stel je dat je er niets van herinnert omdat je vaak vergeet (zie CGVS, p. 18). Echter, gezien er gepolst wordt naar gebeurtenissen die een impact zouden hebben gehad op jouw dagelijkse leven en jou niet gevraagd wordt naar een abstracte feitenkennis, kan verwacht worden dat je je toch nog iets herinnert van overstromingen in de regio waar jij zelf gewoond zou hebben. Wanneer je geconfronteerd wordt met het gegeven dat de Juba rivier toch regelmatig overstroomt, verwijst je terug naar Beledweyne en stel je vaagweg dat de rivier telkens overstroomt, in tegenstelling tot wat je eerder beweerde (*ibid.*). Je blijft het antwoord verschuldigd wanneer gevraagd wordt welke dorpen er last van hadden (*ibid.*). Dat je geen concrete informatie kan geven over de overstromingen in jouw regio, en in de plaats daarvan verwijst naar een stad die op 700 kilometer van jouw dorp verwijderd is,

doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over jouw verblijf in district Jilib." Verzoeker acht de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie onvoldoende concreet en gespecificeerd, doch dit kan door de Raad niet worden bijgetreden. De Raad stelt vast dat uit de landeninformatie wel degelijk blijkt dat de stad Jilib en de omringende dorpen die langs de Juba liggen – zoals verzoekers dorp – kampten met overstromingen en wateroverlast. De commissaris-generaal heeft zich in deze ook niet enkel gebaseerd op een zwart-wit afbeelding van een kaart van de Food and Agriculture Organization of the United Nations van de overstromingen in 2019 rond de Juba rivier, waarbij voor de intensiteit een kleurenschaal wordt gebruikt. Er werd zo ook tevens een kleurenkopie gevoegd van een kaart van de Food and Agriculture Organization of the United Nations omtrent de omvang van de overstromingen op 10 november 2019 van de Juba rivier zie AD, map landeninformatie cgvs, stuk 3). Hierop is duidelijk te zien dat de stad Jilib en de omringende dorpen werden getroffen door overstromingen. Zelfs indien verzoekers geboortedorp niet werd getroffen door wateroverlast of overstromingen, kan worden verwacht dat hij wel enige kennis had van getroffen gebieden in zijn directe omgeving. Dat verzoeker geen enkel concreet voorbeeld kan geven van dergelijke overstromingen in zijn regio, maar wel van een overstroming in een stad die 700 kilometer is verwijderd van zijn dorp en is gelegen aan een andere rivier, doet ernstig twijfelen aan zijn werkelijke herkomstregio. Het is hierbij aannemelijk dat verzoeker enkel zou hebben gehoord van één overstroming in Beledweyne – waarbij hij bovendien later zijn verklaringen verandert naar veelvuldige overstromingen in deze plaats – en dat hij nooit iets zou hebben gehoord van de overstromingen in zijn eigen district.

5.1.11. Wat betreft de droogtes, tracht verzoeker zijn verklaringen aan te passen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. Zo stelt verzoeker dat hij wel degelijk heeft verklaard dat er na 2015 soms een tekort aan water was, zodat hij aldus wel heeft aangegeven dat er nog periodes van droogte waren. Verzoeker stelt dat hij de "echte" droogtes associeert met het sterven van dieren en dat dit niet meer gebeurde sinds 2015. In de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie wordt echter ook voor de latere droogtes gewag gemaakt van sterfte van dieren, waarbij onder meer in Middle Juba significante sterfte van vee werd gerapporteerd (zie AD, map landeninformatie cgvs, stuk 8).

5.1.12. De Raad treedt ten slotte de commissaris-generaal nog bij in zijn beoordeling van verzoekers verklaringen aangaande de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, met name: *"Wanneer je gevraagd wordt of er soms tegen Al-Shabaab gevochten werd in jouw regio, stel je dat je geen gevechten zag en dat enkel de clans soms tegen elkaar vochten (zie CGVSn p. 16). Wanneer je vervolgens wordt gevraagd of je dan soms over gevechten tegen Al-Shabaab hoorde, stel je dat je slechts over één luchtaanval hebt gehoord via de BBC. Je weet echter niet waar of wanneer dit gebeurde (zie CGVS, p. 17). Wanneer je daarna wordt gevraagd of er daar dan regelmatig luchtaanvallen waren, stel je dat je expliciet maar over één hebt gehoord, niet over twee (zie CGVS, p. 18). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, vonden er de laatste jaren in en rondom Jilib stad echter meerdere keren per jaar luchtaanvallen plaats, vooral door de VS. Bij die aanvallen kwamen al regelmatig leden van Al-Shabaab om het leven, maar raakten ook soms burgers (dodelijk) gewond. Wanneer je geconfronteerd wordt met deze informatie, blijf je vasthouden aan je verklaring dat je er nooit iets van hebt gehoord (ibid.). Ook van andere soorten gevechten herinner je je niets (ibid.), hoewel die ook in jouw regio hebben plaatsgevonden. Dat jij daar niets van gemerkt of gehoord zou hebben, hoewel je stelt in een dorpje vlakbij Jilib stad te hebben gewoond, is niet aannemelijk. Jouw verklaringen hierover doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw bewering dat je al die jaren in Kamdada, Jilib, zou hebben gewoond".* Dat deze veiligheidsincidenten voornamelijk in de stad Jilib plaatsvonden, dat verzoeker ongeschoold is en dat hij weinig contact had met de buitenwereld, kan deze vaststellingen niet verschoonen. Van iemand die verklaart vijftien jaar te hebben geleefd in Kamdada, kan worden verwacht dat hij een betere kennis heeft van de veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst, in het bijzonder gelet ook op verzoekers verklaring dat zijn gezin thuis over een radio beschikte (zie NPO, p. 17).

5.1.13. Verzoeker brengt verder niets dienstig in tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaats van zijn familieleden in Somalië. De commissaris-generaal stelt terecht: *"Je stelt dat je sinds jouw vertrek geen contact meer hebt met jouw familie. Jouw voogd legt uit dat jullie een zoektocht hebben opgestart via Restoring Families van het Rode Kruis (zie CGVS, p. 7) en legt hier een formulier van neer waarin je toestemming geeft om persoonlijke data van jou te delen en/of publiceren. Noch uit dit document, noch uit jouw verklaringen blijkt welke stappen het Rode Kruis hiervoor zal ondernemen of welke resultaten zij hebben behaald. Daarnaast blijkt dat jouw nicht S. in België woont en al enkele stappen zou hebben ondernomen om het contact met jouw familie te herstellen (zie CGVS, p. 7). Je stelt dat jouw nicht tot dusver geen resultaten heeft geboekt. Je legt echter niet uit wat jij zelf concreet al gedaan hebt om terug contact te zoeken, behalve door mensen aan te spreken (zie CGVS, p. 8 + 19). Uit jouw verklaringen blijkt dan ook niet dat jij zelf al alle mogelijke stappen hebt ondernomen, wat doet twijfelen aan een gebrek aan contact. Bovendien zijn jouw verklaringen over de verdwijning van jouw vader weinig aannemelijk. Je stelt dat hij in 2019 besloot om naar Mogadishu te gaan en dat jullie sindsdien niets meer*

van hem hebben vernomen (zie CGVS, p. 9). Jouw moeder had zijn gsm nummer wel maar zou niet gezegd hebben of ze jouw vader nog heeft gebeld (zie CGVS, p. 19). Het is niet geloofwaardig dat jouw vader zijn vrouw en kinderen alleen zou hebben achtergelaten in een dorp gecontroleerd door Al-Shabaab en zonder inkomsten.”

5.1.14. De Raad moet vaststellen dat verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoeker omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

5.1.15. Gelet op de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat: *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Kamdada, in district Jilib, gelegen in de regio Midden-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Kamdada hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan”.*

5.1.16. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Kamdada in het district Jilib, gelegen in de regio Middle-Juba in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES